

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1889-07-29

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 2 3 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10472>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

προπληρωτέα

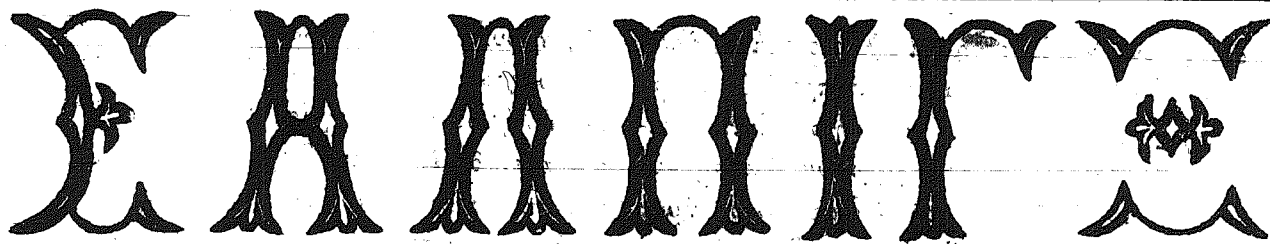
Έν ταῖς πόλεσι τῆς

Κύπρου . . . Σελ. 8.

Έν τοῖς χωρίοις » 6.

Έν δὲ τῷ ἔξωτε-

ρικῷ . . . » 10.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Έκδοτης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

προπληρωτέα. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν. Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ φύλλου καταχωρίζονται δωρεάν.

Αἱ ΕΛΠΙΔΕΣ.

Οὐδεμία πλέον ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἀποστολὴ Πρεσβείας θάπτον ἢ βράδιον θά ὠφελήσῃ τὴν νῆσον, κατὰ τὰς γνώμας πολλῶν ἐν Ἀγγλίᾳ συντηρητικῶν τε καὶ φιλελευθέρων. Τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου ἐτέθη πλέον ἐπὶ τοῦ τάπητος τῶν ὑπουργείων καὶ ἡ ἀφόρητος αὕτη τῆς νήσου κατάστασις, καταστάσα πλέον γνωστὴ καὶ σαφῶς ἐκτεθεῖσα ἐν ταῖς διαφοροῖς ἐκθέσεσι τῶν ἡμετέρων πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, εὔρε πολλοὺς συνηγόρους καὶ ἐν τέλει, ἀργὰ ἴσως, κατὰ τὸ Ἀγγλικὸν σύστημα, θά τύχῃ βελτιώσεώς τινος. Διὰ λαμπρῶν ἐπιχειρημάτων ἀντέκρουσαν οἱ ἡμέτεροὶ τὰς σταλείσας ἐντεύθεν ἀναιρετικὰς τοῦ ὑπομνήματος ἐκθέσεις τῶν ἀρχόντων μας, ἀνεμνον δὲ εἰς ταῦτα τὴν ἀπάντησιν τοῦ ὑπουργοῦ. Λυπηρὸν δμως ὅτι κατ' αὐτὰς κλείουν αἱ Βουλαι καὶ δίδεται οὕτω πέρας εἰς τὰς μετὰ τοῦ Ὑπουργείου ἐξηγήσεις τῶν ἡμετέρων. Ἦτο λίαν ὠφελίμον ἐὰν ἡ Πρεσβεία ἀπήρχετο εἰς Λονδὶνον πρὸ ἐνὸς ἔτι μηνός. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι μετὰ τὰς δοθείσας ἐξηγήσεις ἐξέλιπον τέλει αἱ παρεξηγήσεις, ἐξουδετερωθεῶν καθ' ὁλοκληρίαν τῶν ἐντεύθεν σταλεισῶν ἀναιρέσεων, διότι ὅτι ἡ Κύπρος δυστυχεῖ καὶ ὅτι ἐὰν ἐξακολουθήσῃ πληρονομενον κατ' ἔτος τὸ ποσὸν τῶν 92 χιλ. λιρῶν θά ἐξαντληθῇ καθ' ὁλοκληρίαν ἡ νῆσος εἶνε πράγματα τὰ ὁποῖα ἀδύνατον νὰ διαφευθῶσι καὶ τὰ ὁποῖα παραδέχονται καὶ οἱ Ἀγγλοὶ ἀρχόντες μας. Ἐπὶ τέλους δὲ θά σκεφθῶσιν ὅτι δὲν εἴμεθα, συνεγγυητὰ τῆς Πύλης εἰς τὸ δάνειόν τῆς καὶ τοιοῦτοι ἀνῆμεθα, τότε μόνον ἔπρεπε νὰ καταβάλλωμεν ἡμεῖς τὸ χρέος ὅταν ἐκπύρτετο ὁ ἕτερος τῶν ἔγγυητῶν, δηλαδὴ ἡ Ἀγγλία, εἰς

κατάστασιν πτωχεύσεως, ἐνῶ ἡδη ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον συμβαίνει. Ἡμεῖς δυστυχοῦμεν καὶ ἀρπάζεται ὁ ἄρτος μας νὰ δοθῇ εἰς τὸ χρέος ἄλλου, ἐγγυηθὲν παρ' ἄλλου. Εἶναι δικαιοσύνη αὕτη, ὥστε νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ἡ πεπολιτισμένη Ἀγγλία θά τὴν ἀνέχηται ἐπὶ πολὺ;

Οἱ Ληστὰι τῆς Μακεδονίας καὶ ἡ Κύπρος.

Ἐκ τινος ἀπαντήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ πρὸς τινὰ βουλευτὴν (ἦν ἀναγράφωμεν κατωτέρω ἐκ τῆς «Ν. Ἡμέρας») γίνεταί γνωστὸν ὅτι τὸ χρέός μας, ἡ ζωὴ μας, τὸ αἷμά μας, ἐχρησίμευσεν ἐν μέρει ὡς λύτρον Ἀγγλῶν συληθέντων ἐν Τουρκίᾳ. Ἐληστεύθησαν Ἀγγλοὶ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ πολλὰ χιλιάδες λίραι ἐκρατήθησαν ἐκ τοῦ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρου πρὸς ἀποζημίωσιν. Ἀφοῦ ἡμεῖς ληστευόμεθα ἀπαξ, μᾶς εἶνε ἀδιάφορον ἀν πρὸς ὠφέλειαν ληστῶν ἢ κακούργων ληστευόμεθα, ἀλλὰ μᾶς δίδεται οὕτω λαμπρὸν μάθημα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τόπου τινός εἶνε ὑπεύθυνος δι' ὅσα λύτρα ζητοῦν καὶ λαμβάνουν οἱ λησταὶ τοῦ κράτους τῆς. Ἀκριβῶς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου τῆς Ἀγγλίας ἀπαιτοῦμεν ἡμεῖς οἱ Κύπριοι παρὰ τῆς Ἀγγλίας. Ληστευόμεθα πληρόντες τὰς 92 χιλ. λίρας, (διότι τί ἄλλο εἶνε παρὰ ληστεία τὸ νὰ ἀρπάξῃται ἀπὸ τοῦ βαλαντίου μας καὶ ὁ τελευταῖος ὀβολός καὶ νὰ μένωμεν πειναλέοι καὶ γυμνοὶ) καὶ ἀπαιτοῦμεν νὰ καταβάλλῃ τὰ λύτρα ἡ Κυβέρνησις, ἣτις εἶνε ὑπεύθυνος. Ἐκτὸς τούτου, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις τόπου τινός εἶνε ὑπεύθυνος δι' ὅσα λύτρα πληρόνται, ἄς πληρῶσῃ ἡ Κυβέρνησις μας καὶ ὅσα λύτρα πληρόνουν οἱ δυστυχεῖς χωρικοὶ εἰς τοὺς ζωοκλέπτας, διότι εἰς τὸ κράτος

τῆς γίνονται καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἀνεπτύχθησαν αἱ ζωοκλοπαὶ καὶ εἶνε ὑπεύθυνος. Οὕτω δὲ τὸ ποσὸν ὅπερ δυνάμει τοῦ νόμου τῆς εἶνε ὑπεύθυνος νὰ καταβάλλῃ θά καταντήσῃ τετραπλάσιον τοῦ φόρου ὃν λαμβάνει.

Ἡ Ἐκθεσις περὶ τῆς Κύπρου.

Τέλος πάντων ὁ «Χρόνος» ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Κύπρου ἔκθεσις τοῦ Ἀρμοστοῦ «δὲν εἶνε εὐάρεστον ἀνάγνωσμα». Ἀν τῇ περιλήψει τῆς ἐκθέσεως ταύτης εὕρισκε τις πολλὰς ἀληθείας, κυρίως εἰς τὰς ἐκθέσεις τοῦ ἀρχιδικαστοῦ. «Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκλημάτων ἐν ἔτει 1886—1887 ὑπερβαίνει κατὰ 78 τοῖς 100 τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐγκλημάτων ἐν ἔτει 1885—1886. Ἐκπληκτικὴν ὀνομάζει τὴν κατάστασιν ταύτην ὁ ἀρχιδικαστὴς, σημειωτέον δ' ὅτι, κατ' αὐτὸν τὰ πράγματα διαπραχθέντα ἐγκλήματα εἶνε πολυαριθμότερα. Τὸ πνεῦμα τῆς ἀνομίας κρατύνετα βαθμυδὸν ἐν τοῖς χωρίοις ἰδοὺ τὸ συμπέρασμα, εἰς ὃ ἀπολήγει ἄκων ὁ ἀρχιδικαστὴς. Οἱ χωρικοὶ ἐγκατελήθησαν πράγματι εἰς ἑαυτοὺς, οὐδεὶς δ' ὑπάρχει ἐν τοῖς χωρίοις ὁ θέλων ἢ δυνάμενος νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς τήρησεως τῆς τάξεως. Ὁ δημογέρον δὲν εἶνε ὡς ἄλλοτε σπουδαῖον πρόσωπον. Αἱ διοικητικαὶ μεταρρυθμίσεις περιέκαψαν τοσοῦτον τὴν σημασίαν τοῦ ἀξιώματος ὥστε δυσκόλως εὕρισκεται πλέον ἀξιόσεβαστος χωρικός ἀποδεχόμενος αὐτό. Ἀνάγκη λοιπὸν, ἢ νὰ ἐπεκταθῇ τὸ σύστημα τῶν ἀστυνομικῶν περιπολιῶν, ἢ νὰ ἀποδοθῇ τὸ δέον κύρος εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν. Ὅπως δὲ ποτε ὅτι τὸ ἐγκλημα ἠύξησεν ἐν Κύπρῳ ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν ἐξουσίαν εἶνε γεγονός ἐκτὸν καὶ ἐπαίσχυντον καίπερ ἐπιδεχόμενον ἐν μέρει ἐξηγήσιν»...

Ἡ ἔκθεσις κατωτέρω ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὴν δυστυχίαν τοῦ 1887—1888 «ἡ κυβερνήσις ἠγόρασεν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μεγάλην ποσότητα τροφίμων, ὅπως ἀναπληρῶσῃ τὴν ἐν τῇ νήσῳ ἔλλειψιν». Ποῖα εἶνε αὐτῆς μεγάλη ποσότης ἀγνοοῦμεν. Ἡ ἔκθεσις τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων δὲν παριστᾷ εὐχάριστον τὴν ἐκπαιδευτικὴν κατάστασιν. Ἐν τοῖς χριστιανικοῖς σχολείοις οἱ πλεῖστοι τῶν διδασκάλων εἶνε ἀνίκανοι πρὸς τὸ ἔργον των, καθὼ μὴ τυχόντες εἰδικῆς μορφώσεως, καίτοι δ' ὑπάρχουσιν ἐλπίδες βελτιώσεως, ἢ πραγματικότης ἀφίσταται αὐτῶν κατὰ πολὺ. Ἐπιχειρῶν εἶνε ἡ κατάστασις τῶν μωαμεθανικῶν σχολείων. Ἐν ὀλιγίστοις ἐξ αὐτῶν παρέχεται συστηματικὴ τις παιδείσις, τὸ μόνον δὲ καλὸν τῆς χορηγουμένης παιδείσεως εἶνε τὸ θαυμασίως εὐωνον. Οἱ χριστιανοὶ διδάσκαλοι λαμβάνουσι κατὰ μέσον ὄρον λ. 20 καὶ σ. 10 κατ' ἔτος. Ἀλλ' ὁ ἐτήσιος μισθὸς τῶν μωαμεθανῶν διδασκάλων δὲν ὑπερβαίνει τὰς 18 λ. καὶ 18 σ. Ὡστε ἐν ἀμφοτέροις ταῖς κλάσεσι τῶν σχολείων οὐδεμία ὑπάρχει ἀυσανολογία μετὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀμειβῆς».

Εἰδήσεις ἐκ τῆς Πρεσβείας.

Εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐκθέσεων τῶν ἀρχόντων μας ἀνασκευάζουσιν τὸ ὑπόμνημα, οἱ ἡμέτεροὶ ἐπέδωκαν τῇ 7 Ἰουλίου εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν ἀπεικίῶν μακρὰν ἔκθεσιν, ὡς καὶ ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ ἐγράψαμεν, ἐν ἣ ἐξέθησαν καὶ ἄλλα ζητήματα μὴ περιληφθέντα ἐν τῷ γνωστῷ ὑπομνήματι, ἐν οἷς καὶ παράκλησις περὶ τῆς καταργήσεως τοῦ δασμοῦ τοῦ Κυπρίου οἴνου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ εἰς Ἀγγλίαν. (Περὶ τούτου ὁ κ. Φέρφιλ εἶπεν ὅτι οὐδεμίαν πρῆπει νὰ ἔχωμεν ἐλπίδα, διότι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γείνη ἐξαιρέσις ὑπὲρ τῆς Κύπρου παρὰ τὰ κεκατηνετισμένα εἰς ἀλλας ἀποικίας). Ἀνεμνον οἱ ἡμέτεροὶ ἐντὸς ὀκταήμερου ἀπάντησιν, ἀλλὰ

μέχρι της 13]25 Ιουλίου δὲν εἶχον λάβει εἰσέτι τοιαύτην.

Ἐκ τῶν πωσῶν εἰς φυλλάδιον τῶν αἰτημάτων μας.

Ἡ πρεσβεία λίαν φρονίμως ποιήσασα ἐξέδωκεν εἰς φυλλάδιον τό τε ὑπόμνημα ἀγγλικῆ καὶ τὰς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἐκθέσεις τῆς γαλλικῆ καὶ διένειμεν ἀντίτυπα εἰς ἑκατοντάδα βουλευτῶν, εἰς ἐφημερίδας καὶ ἄλλους ἐγκρίτους τοῦ Λονδίνου ἵνα καταστῆ γνωστὸν ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ ἡμέτερον ζήτημα καὶ τὰ αἰτήματα ἡμῶν.

Ἐταιρεία ὑπὲρ τῶν ἐν ἀποικίαις ἰθαγενῶν.

Ἐν Λονδίῳ ὑπάρχει ἔταιρία τις καλουμένη «Aborigines protection Society» ἥς σκοπὸς εἶνε ἡ προστασία τῶν ἐν ταῖς ἀποικίαις ἰθαγενῶν κατὰ τῆς μητροπόλεως καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν. Ὁ γραμματεὺς τῆς Ἐταιρίας ταύτης ὑπεσχέθη ὅτι θ' ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν καθ' ἡμᾶς.

Ἡ πρεσβεία διατυπώσασα τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ μεταβῆ παρὰ τῆ Ἐταιρίας ταύτης ἵνα καὶ προφορικῶς συζητηθῇ τὰ αἰτήματά μας, ἀνέμενε νὰ ὀρισηθῇ ἡ ἡμέρα. Εἰς πολλὰ μέλη τῆς διενεμήθησαν ἐκ τῶν τυπωθέντων φυλλαδίων.

Ἡ πρεσβεία παρὰ τῶν γεραρῶν Γλάδστων.

Ἦνως δὲν ὁ κ. Γλάδστων παρακληθεὶς νὰ δεχθῇ τὴν πρεσβείαν εἰς ἀκρόασιν ἀπεποιήθη διὰ τὸ πολυσχολον, ζητήσας νὰ τῷ ὑποβληθῶσιν ἐγγράφως τὰ αἰτήματά μας. Ἀλλὰ τῇ μεσολαβήσει φίλου συγκατατεθῆ νὰ δεχθῇ τὴν Ἀ. Μακαριότητα, ἥτις τὴν 13]25 Ιουλίου μετέβη παρ' αὐτῷ μετὰ τοῦ κ. Θ. Περισιάνη, ἐκτεκοντὰς ἰσχυρὰ διαμαρτυρία. Ὁ σεβαστὸς γέρον ἐπιμόνως ἠσπάσατο τὴν δεξιάν τῆς Ἀ. Μακαριότητος, εἰπὼν τῷ κ. Περισιάνῃ γαλλικῶς τὰ ἑξῆς: «Ἡμεῖς οἱ βάρβαροι προφερόμεν κάκιον τὴν ὠραίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐφ' ᾧ καὶ ἀποφύγω νὰ ῥημιῶσαι ἑλληνικῶς, φόβουμένους μὴ ἀποβῶ ἀκατάληπτος. ἐν τούτοις παρακαλῶ τὴν Μακαριότητα τοῦ νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ νὰ διὰ μεγάλου ἀγῶνος ἀποπειρασθῶ νὰ εἰπω λέξεις τινάς». Τότε, εἰπὼν τὰ ἑξῆς κατὰ τὴν ἡμετέραν προφοράν: «Ἐγὼ εἰμι ὁ κ. Περισιάνη τὴν Ἀ. Μακαριότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῆς ἀρχαίας αυτοκρατορίας Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου». Κατόπιν ἡ συνδιάλεκτος ἐξηκολούθησε γαλλικῶς. Ἡ ὑπόδοξις παρὰ τοῦ κ. καὶ τῆς κυρίας Γλάδστων ὑπῆρξεν ἐγ-

καρδιωτάτη καὶ φιλοφρονεσάτη, ἀλλὰ δυστυχῶς κατέστη τῇ πρεσβείᾳ καταληπτὸν ὅτι δὲν ἦτο διατεθειμένος ὁ σεβαστὸς γέρον νὰ ἀκούσῃ αὐτοὺς περὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος ἡμᾶς κυπριακοῦ ζητήματος, διὸ καὶ μετὰ λύπης περιωρίσθησαν νὰ ἐπιδιώσωσιν αὐτῷ ἐν ἀντίτυπον τοῦ φυλλαδίου, προσθέντες ὅτι ἠλπίζον ὅτι ἤθελε τιμῆσαι τούτο διὰ τοῦ συνήθους ὑπὲρ τῶν δικαίων ἀγῶνων ἐνδιαφέροντός του. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην συνέπεσε νὰ ἐορτάζη τοὺς χρυσοὺς γάμους του, ἦτοι τὴν πεντηκονταετηρίδα αὐτῶν, διὸ καὶ εἶπε τῷ κ. Περισιάνῃ ὅτι ἐγνωμονεῖ τῷ Ὑψίστῳ διότι ἐδείχθη αὐτῷ πάντοτε ἀγαθώτατος. Τότε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν αὐτῷ τὸν μικρὸν ψαλμὸν «Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσοι». ὁ δὲ κ. Περισιάνης ἠύχθη αὐτῷ «νὰ ἐορτάσῃ καὶ ἄλλην τοιαύτην πεντηκονταετηρίδα πρὸς εὐτυχίαν τῆς ἐν γένει ἀνθρωπότητος, ἥτις διεκδικεῖ αὐτὸν ὡς ἀνήκοντα καὶ αὐτῇ καὶ οὐχὶ ἀποκλειστικῶς τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ ὅτι τὴν εὐχὴν ταύτην ἀπὸ καρδίας ἐκπέμπει πᾶς Ἑλλήν, διότι δικαίως κατέστη τὸ εἶδωλον τοῦ βίου Ἑλληνισμοῦ». Κατηχητικῶς ὁ γέρον καὶ λαβὼν τὴν χεῖρα τοῦ κ. Περισιάνη ἐσφιγγεν αὐτὴν περιπαθῶς. Ἀφοῦ δὲ ἔδειξεν αὐτοῖς τὰ χαλκέντια αὐτῶν δῶρα ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος καὶ τῆς πριγκιπίσσης τῆς Οὐαλλίας, προσέθηκεν ὅτι ἐλυπεῖτο διότι ὄφειλε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Βουλὴν. Ἀπεχώρησαν λοιπὸν ἐνθυμούμενοι ὅτι

«ἐν εἰνε εὐκολαῖς ἢ θύραις ὅταν ἡ χρεια ταῖς κρουαλῆ».

Ἔως ἐδῶ φθάνουν αἱ ἐκ Λονδίνου εἰδήσεις περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς πρεσβείας, ἥτις περὶ τὰ μέσα Αὐγούστου (ἔ. ν.) ἀναχωρεῖ ἐξ Ἀγγλίας μετὰ τῆς πεποιθήσεως ὅτι τὸ διὰ τῆς ἀποστολῆς πρεσβείας ὑπῆρχεν ἀναγκαιότατον, ὑπόσχεται δὲ ἐν τῷ μέλλοντι νὰ καρποφορήσῃ, διότι τὸ κυπριακὸν ζήτημα ἐτέθη πλέον σαφῶς, λαβὼν ὅτι οὕτως ἀπεφάνθησαν καὶ οἱ ἄλλοι ἐν Ἀγγλίᾳ ὁμογενῶν, ὅτι ὡς ἐκ τῆς κοινωτικῆς θέσεως τῶν εἰνε ἵκανοὶ νὰ γνωρίζωσιν. Ἐν τούτοις εἶνε ἰδέα ὅτι καὶ μετὰ τὴν εἰς Κύπρον ἐπάνοδον τῆς πρεσβείας, τὸ ἔργον πρέπει νὰ συνεχισθῇ διὰ τῆς συστάσεως εἰς ἐλά τὰ διαμερίσματα διὰ τῶν ἐπιτροπῶν, ἐνεργουσῶν ἀπὸ κεινοῦ καὶ συνεννουμένων. Νὰ καλλιεργηθῶσιν μετὰ τὴν ἐπιστροφήν τῆς πρεσβείας, αἱ σχέσεις τῆς νήσου μετὰ τῆς ῥηθείσης ἑταιρίας «Aborigines protection Society» ἣν ὀφείλομεν νὰ καταστήσωμεν ἀντιπρόσωπον ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ συνήγορον

τῆς νήσου. Ἐάν δὲ θελήσωμεν νὰ ἐξακολουθησῶμεν μετ' ἐπιμονῆς καὶ καταλλήλως τὰς ἐνεργείας μας, πεποιθήμεν ὅτι ἐν τέλει θέλομεν ἐπιτύχει σπουδαίαν τὴν καθ' ἡμᾶς ἐπιτά βελτίω μεταβολήν.

(Ἐκ τῆς Ν. Ἡμέρας)

Τὴν δευτέραν ὁ συνταγματάρχης Βρήδεμαν ἠρώτησε ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων τὸν ὑπουργὸν πῶς διατίθεται ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας, ὃν καταβάλλει ἡ Κύπρος τῇ Τουρκίᾳ. Ὁ Γώσων ἀπεκρίθη. «Ἐκ τοῦ ἐτησίου φόρου, ὃν καταβάλλει ἡ Πύλη, 82 χιλιάδες λιρῶν στεργλινῶν, κρατοῦνται καθ' ὁδὸν πρὸς ἀπότισιν τῶν τόκων τοῦ ἠγγυμένου δανείου τοῦ 1885, ἐφ' ᾧ εὐθύνονται πᾶσαι αἱ πρῶσοδοὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους. Ὅ, τι περισσεύει ἐκ τοῦ ὑπὸ τῆς Κύπρου καταβαλλομένου ποσού ἐχρησίμευσεν ἐν μέρει μὲν εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν λύτρων τῶν Ἀγγλῶν ὑπῆρχον Σύνδ καὶ Σούτερ, οἵτινες συνελήφθησαν ἐν Τουρκίᾳ ὑπὸ ληστῶν, ἐν μέρει δὲ εἰς τὸν καταρτισμὸν κεφαλαίου πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ τουρκικοῦ χρέους τοῦ 1885. Ὅς χρεωλύσιον διετέθησαν μέχρι τοῦδε 55,000 λίραι στεργλινῶν. Οὐδὲν κινικώτερον τῆς ὁμολογίας, ἣν ἐνέχουσιν αἱ ὄλιγοι αὐταὶ λέξεις. Οἱ Κύπριοι πεινώσι κυριολεκτικῶς. Καὶ ὅμως οἱ αἱματηροὶ αὐτῶν ἰδρωτὲς «κρατοῦνται καθ' ὁδὸν», ὅπως κορεσθῶσιν ὁμολογιοῦχοι, εἰς οὓς ἄλλως θὰ ἦτον ὑπόχρεως νὰ καταβάλλῃ τὴν ὀφειλὴν ἢ ἀγγλικὴν κυβέρνησις, ὅ, τι δὲ περισσεύει διατίθεται πρὸς ἀπολύτρωσιν Ἀγγλῶν συλληφθέντων ὑπὸ ληστῶν, οὐχὶ ἐν Κύπρῳ, ἀλλ' ἐν Μακεδονίᾳ. Ἰσως τοῦτο γίνεται, ὅπως ἀποδειχθῇ ὅτι ληστὰς δὲν ὑπάρχουσι μόνον ἐπὶ τῶν ὄρων. Καὶ ὅμως τοιαύτη ἀνηλεῶς ἀρπακτικὴ διαίτησις ὑποδεικνύεται ὑπὸ τοῦ κ. Στήλμαν εἰς τοὺς Κρήτας ὡς πρότυπον εὐδαιμονίας!

Ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν κρητικῶν περὶ τῶν κατέστη εἶδος μονομανίας τοῦ βιενναίου ἀναποκριτοῦ τοῦ «Χρόνου», ὅστις τὸσάκις ἐφωράθη διαδίδων παιδαριωδῶς ἀνυποστάτους εἰδήσεις. Εὐτυχῶς οὐδεμία ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ προβῶσιν αἱ δυνάμεις εἰς ἄκρα μέτρα, ἀφοῦ οἱ Κρήτες δὲν παρεκκλίνουν μὲχρι τοῦδε τῶν τριῶν τῆς νομιμότητος. Ἐξόχως ἀστέια εἶναι ὁμῶς ἡ βεβαίωσις τοῦ ἀναποκριτοῦ ὅτι, ἐάν ἐξήρατο ἐκ τῶν Κρητῶν, ἢ νῆσός των θὰ ἦτον πρὸ πολλοῦ «ἄλλη Κύπρος». Ἀλλοτε ὑπῆρχεν ἀληθῶς ἡ προληψὶς ὅτι ἡ ἀγγλικὴ διαίτησις φέρει, τοῦλάχιστον, ἐν ἐλλείψει ἐλευθερίας, εὐδαιμονίαν ὕλικὴν καὶ εὐνομίαν ἄλλ' ἢ τὴν τῆς Κύπρου ἐχρησίμευσεν ὡς φόβητρον, ἢ πολυπαθῆς ὅ ἐκείνη ἑλληνικὴ νῆσος ἀναφέρεται καθ' ὅλην τὴν χριστιανικὴν Ἀνατολήν ὡς ὑπόδειγμα κακοδαιμονίας. Οὐδαμῶς οἱ φῆροι εἶναι βαρύτεροι, οὐδαμῶς ἡ ἐξουσία ἐκμυστὴ ἀπανθρωπότερον καὶ τὴν τελευταίαν ἰμάδα παρὰ τοῦ πενομένου ὑπηκόου. Ἐφ' ἑστέας τῆς Κυπρίου μαστίζει κυριολεκτικῶς, οὐχὶ μεταφορικῶς λιμός καὶ ὅμως μυριάδες λιρῶν ἐξάγονται τῆς νήσου, οὐχὶ καθ' ἵνα λαμβάνῃ τὸ ὠρισμένον τίμημα ὁ πρῶτος κύριος, ἀλλ' ἵνα εἰσπράττωσιν οἱ δανισταὶ τοῦ 1864 τοὺς τόκους, ὅς ἄλλως θὰ ἠναγκάζετο νὰ καταβάλλῃ τὸ ἀγγλικὸν θησαυροφυλάκιον. Ὅσας ἀτελείας καὶ ἀν' ἐξῆ τὸ ἐνεστὸς πρόσκαιρον τῆς Κρήτης πολιτείας ἢ τὴν τῶν Κρητῶν εἶναι ἀσυγκρίτου τῶν λόγων προτιμητέον τῆς τῶν Κυπρίων ἀναλλάσσοντες, δὲ τὴν τουρκικὴν ἐπικυριαρχίαν πρὸς τὴν ἀγ-

γλικὴν διαίτησιν θ' ἀντήλασσον πράγματι τὸ συνεχὸς αὐτοῦς λεπτότατον νῆμα πρὸς βαρεῖαν καὶ δυσάπλλακτον ἀλυσιν.

«ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ»

Ἐν ἐνδιαφέρον ζήτημα, οὐχὶ χωρὶς εὐθυμίας, συνέθη μετ' ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἡ Ἀ. Μακαρ. προσεκληθῆ εἰς μίαν ἐξοχικὴν διασκεδασιν ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας εἰς τὸ μέγαρον «Μάιλπορ» ὅπου ἦτο παρούσα καὶ ἡ βασίλισσα. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος βεβαίως εἶχε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ παρουσιασθῆ εἰς τὴν Αὐτῆς Μ., ἀλλὰ τὸ ζήτημα ἦτο ἀν' ἠδύνατο νὰ φιλήσῃ τὴν χεῖρά της. Αὐτὸ ἡ Μακαρ. τοῦ τὸ ἀπερριφεν ὀριστικῶς. Κατὰ συνέπειαν ἔγεινε μεγάλη ἀνησυχία μεταξὺ τῶν ἀξιοματικῶν τῆς αὐτῆς, καὶ πολλὸς πηγαίνουσε ἐγένετο μεταξὺ τοῦ πρώτου θαλαμηπόλου τῆς βασιλείας καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Καντερβυρίας. Ἡ Ἀ. Μακ. ἠρωτήθη ἀν' ἠθελε φιλήσει τὴν χεῖρα ἐνὸς αυτοκράτορος ἐνθρονισμένου ἐν Βυζαντίῳ. Ἐκεῖνος ἀπήντησεν, ὅχι. Οἱ προκάτοχοί του ἀπὸ τοῦ ε. αἰῶνος ἐξηρέθησαν νὰ δίδωσι σεβάσματα εἰς ὅποιονδήποτε μονάρχην καὶ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἀκυρώσῃ τὴν ἀρχαίαν αὐτὴν παράδοσιν τόσων γενεῶν. Τέλος ἐξητήθησαν αἱ καλὰ ὑπηρεσίαι τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας, καὶ ἡ βασίλισσα τὸ παρεδέχθη καὶ ἡ Ἀ. Μακ. παρουσιάσθη εἰς τὴν Αὐτῆς Μ. καὶ ἕκαστος ἐποίησεν ὑπόκλησίν τινα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

—Ὁ Μέγας Δεῦξ Κωνσταντῖνος πατὴρ τῆς βασιλείας τῶν Ἑλλήνων Ὀλγας, θεῖος τοῦ νῦν αυτοκράτορος, ἀσθενεῖ ἐπικινδύνως. Ἡ Ἀ. Ὑψ. ἀπὸ τίνος χρόνου παραπονέτο ὅτι ἠσθάνετο ὀξείας πόνους πρὸς τὰ ἀριστερὸν μέρος τῆς κεφαλῆς καὶ πρὸς τὸ δεξιὸν τοῦ σώματος. Μ' ὄλας τὰς περιποιήσεις τῶν ἐξοχωτέρων ἰατρῶν ἢ κατὰστασις τοῦ ἐτρόπη ἐπὶ τὰ χεῖρα. Οἱ πόνοι ἠύξησαν, ἢ χρῆσις τῆς γλώσσης ἐπαύσατο ἐντελῶς καὶ ἐν διαστήματι δύο ἡμερῶν τρίς ἐκ κεραυνοβόλου ἀποπληξίας προσεβλήθη. Οὐδεμία ἀπολύτως ἐλπίς σωτηρίας ὑπάρχει. Ὁ αυτοκράτωρ καὶ ἡ αυτοκράτειρα συνεχῶς ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸν ἐξέρχονται κατατεθλιμμένοι καὶ δακρύνοντες. Περισσότερον ὁμῶς παντὸς ἄλλου συναισθάνεται τὸ προσεγγίζον ἀνάταν μέγα δυστύχημα ἢ βασίλισσα Ὀλγα ἥτις ἀδιακόπως κλαίει καὶ ὀδύρεται. Ἡ ἀσθένεια τοῦ πατρὸς τῆς ἐματαιώσε καὶ τὸ ταξειδίον τῆς καὶ τὰ λοιπὰ σχέδια τῆς, μὴ ἐννοούσης κατ' οὐδένα τρόπον ν' ἀποχωρισθῆ ἐν τοιαύτῃ κρίσιμῳ στιγμῇ τοῦ θνησκοντος πατρὸς τῆς, τοῦ ὁποίου ἡ κατάσταση αὐτῆς δυνατόν νὰ παραταθῇ. —Ὁ αυτοκράτωρ Γουλιέλμος προτίθεται νὰ ἀποκερθῆ τὴν μάμμη του, τὴν Ἀ. Μ. τὴν βασίλισσαν Βικτωρίαν. —Λονδίνον 17]29 Ιουλίου.—Ὁ Μαρκήσιος Σαλισδορῆ, ἀπάντων εἰς ἐπερωτησὶν τοῦ Ἄρδου Στράθεδεν, λέγει ὅτι ὀδύδως συμμαρτίζεται ταῦς περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης ἐνδοιασμούς αὐτοῦ ὁ πρωθυπουργὸς ἐπέβεβαίῳ ὅτι ἡ τῆς Βουλγαρίας κατάσταση ἐν προδῶν διατελεῖ καὶ ὅτι καὶ τὸ τουρκικὸν κράτος βραδέως μὲν διαρκῶς ὁμῶς προοδεύει, ἀναγνωρίζει δὲ τὴν ὀρθὴν τῆς Ρωσσίας πολιτείαν, ἥτις συναδεῖ πρὸς τὰς φιλευρηνικάς τοῦ Τσαροῦ εὐχάς. —Προσωρινὸς γενεὶκὸς διοικητὴς Κρήτης ἐστάθη ὁ Ἰωάννης ἐν Ρίζῃ πασσά. —Ἀπασα ὄχθον αἱ δυνάμεις μινραὶ καὶ μεγάλα ἐξοκλήονται.